

„FÖL A SZÍVVEL...”

AZ ISTENKERESŐ JÓZSEF ATTILA

Versek – Tanulmányok

SZENT ISTVÁN TÁRSULAT
az Apostoli Szentszék Könyvkiadója
Budapest 2005

ELŐSZÓ

József Attila istenkereső versei új kiadásához

(Sárközy Péter)

Umberto Albini, József Attila egyik első olasz fordítója említi az 1962. évi milánói kiadásának előszavában, hogy a költőt és életművét már életében is sokszor, sokan a lehető legtöbbféleképp közelítették, illetve határozták meg.¹ Volt „árva gyerek”, aki felsírta az anyai szeretet hiányát, azt hogy Öcsödön nevelőszülei állítólag „Pistának” nevezték volna. Volt anarchista lázadó, aki sem Istent, sem hazát nem ismert, volt „öntudatos proletárköltő”, aki verseit az „osztályharcba” küldte, de volt „áruló” is, aki úgymond „a fasizmus táborában kereste a kivezető utat”, majd volt „freudista”, sőt, „bolond” – egyszóval minden, aminek csak el lehetett nevezni.² Természetesen tragikus halála mindezeket a torzításokat még jobban felerősítette, illetve már halála

¹ Attila József, *Poesie*, a cura di U. Albini, Milano, Lerici 1962, 7; vö.: N. Ferroni–P. Sárközy, *Senza speranza. Esistenzialismo e socialismo nell'opera di Attila József*. Roma, Bulzoni 1999, 9.

² A különböző kisajátítási kísérletekkel és a József Attila-i életműhöz ragadt legendákkal részletesen foglalkoztam a „Kiterítetek ügyis” címmel az Argumentum Kiadónál megjelent *József Attila kései költészetét elemző könyvben* (Budapest, Argumentum Kiadó 1996, 2001).